

Březová kůra

měsíčník skautsko-woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE ZÁBŘEH

číslo 187 / 17. ročník

OHIYESA si zpřijemňuje dlouhou večerní cestu vlakem na Pangeu do Brna, jak jinak, než jídlem. V popředí fotky lze ještě identifikovat patrně Helču a naproti pod oknem ještě něčí nohy. Cesta to byla opravdu dlouhá...

V tomto čísle najdete vše důležité, co se v oddíle Trojka Shawnee událo v měsíci říjnu roku 2006.

Slovo šéfredaktora

Do rukou (nebo možná o několik dní dřív na monitor) se vám právě dostává 187. číslo Březové kůry. Co v něm všechno najdete? No přeci tak jako vždycky... Je druhá polovina listopadu a vy jste jistě teprve před chvílí dočetli minulé 186. číslo a už do vaší pomyslné poštovní schránky zavítalo další číslo. V tomto čísle si tedy přečtete o družinových výpravách, o dvou akcích pro starších – akce Pangea v Brně a Olomouci a o takové pomyslné akci, která byla jedním z vrcholů podzimní činnosti. Ano, nejedná se o jinou akci, než o Záhadu hlavolamu a Stínadla se bouří, která proběhla začátkem listopadu. Nemůžou taky chybět Dušičky, několik družinových stránek, stránka zábavy a další... Díky posunu ve vyhlášení bodování však v tomto čísle nehledejte Javorovou nažku za říjen. Ta vyjde až společně s Javorovou nažkou za listopad v prosincovém čísle.

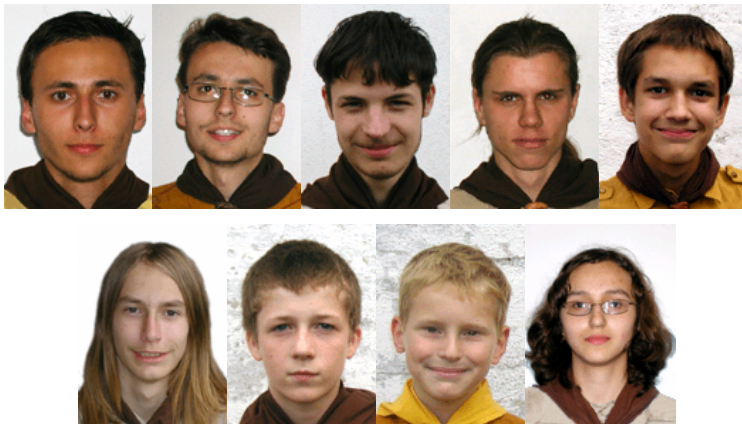
Je super, že do tohoto čísla časopisu se mi sešlo tolik příspěvků od mnoha přispěvatelů. Mile jsem byl překvapen Bědou, který se sám nabídl, že bude pravidelně přispívat do našeho časopisu, ovšem až od příštího čísla bude mít „na starost“ jednu rubriku pro vás. Jaká to bude, to se nechejte překvapit... Ale i do tohoto čísla Běda dodal dva příspěvky, které jsou jistě zajímavé.

Samozřejmě nemohu zapomenout na ostatní pravidelné přispěvatele, z řad náčelnictva Stopaře, Tarzana, OHIYESU, WAOPEHO, z řad rádců se jedná o Netopýra, Draka a Helči. Jejich příspěvky vyplňují velkou část dnešního čísla. Stalo se již tradicí, že v každém čísle pochválím jednoho z přispěvatelů. Minulé čísla vedl Netopýr, ale Drak si asi řekl, že přece nebude taky pozadu, a proto se snažil a v tomto čísle tak Netopýra pomyslně porazil a zaslouží si dnes moji pochvalu. Super Draku, jen tak dál!

Opět připomínám, že redakce Březové kůry změnila svou internetovou adresu, na které můžete posílat svoje příspěvky. Nová adresa je michkraus@gmail.com! Posílejte, prosím, vaše příspěvky na tuto adresu.

Dnes, když pro vás píše tento úvodník, zdá se, že se počasí zbláznilo... Venku to vypadá, jako kdyby právě začínalo jaro, tak vyrazte na jednu z posledních družinovek ven, ať si ten pozdní podzim užijete. Ale hlavně, nezblázněte se J!

A na úplný konec všichni, kdo se podíleli na tomto čísle v obrázcích:

TATEYOPAH

Slovo degandawidy

Je za námi další měsíc. I říjen byl velmi teplý a příjemný a i v říjnu jsme v oddíle podnikli spoustu akcí. Ačkoliv by dnes už mé hodnocení nebylo tak kladné, jako po září, v tomto článku se budu věnovat něčemu rozhodně pozitivnímu. Letos jsem měl po velmi dlouhé době možnost být na dušičky v Zábřeze a tak jsem se mohl poprvé zúčastnit oddílového uctění tohoto svátku.

Sešlo se nás docela dost, myslím kolem dvanácti. Byl tam Mičkinikwa i podnáčelník Tarzan, taky všichni rádcové, nováčci Kája a Tomáš Měchura, stejně jako jedni z našich nejmladších bojovníků Ká a Býček a také malá Káova sestřička Evička. Už cestou k zábřežskému hřbitovu jsem si říkal, že je potěšující, že takovéto věkově pestré složení reprezentuje náš oddíl a že jsme si všichni udělali ve čtvrtek večer čas. Někdo kvůli kamarádům v oddíle, někdo si chtěl třeba udělat pěknou podvečerní procházku. To ale není tak důležité.

Na hřbitově jsme se zastavili u několika hrobů zesnulých skautů, o nichž nám Mičkinikwa něco pověděl. Někteří z nich byli aktivními skauty a Mičkinikwa mluvil i o jejich tehdejší bohaté činnosti. Je velmi těžké srovnávat například třicátá léta dvacátého století s dnešní dobou, tehdejší skautskou činnost s tou dnešní. Přesto věřím, že by tito skauti byli potěšeni, že se i v dnešní době, o které se často říká, že je konzumní a zapomíná na tradice, našla spousta skautů, jejich pokračovatelů, kteří jim přišli poděkovat za jejich odkaz a práci. Ačkoliv se mnohým z nás může takovéto poděkování neznámým lidem zdát hodně vzdálené a skoro zbytečné.

Navíc si možná většina dnešních dětí a mladých lidí představuje takového prvorepublikového skautského vůdce jako přísného pána v perfektním skautském kroji a možná s nějakým metálem a se kterými by si třeba ani nerozuměli. Tak jednak je tato představa jistě trochu zkreslená, protože tito skauti byli nepochybně

I náš Býček je jedním z těch kteří nesou pochodeň dál

veselí a byla s nimi sranda. Ale bez ohledu na to, jak je pro nás jejich svět vzdálen a jak nám třeba některé prvky starého skautingu můžou už zdát nemoderní, je téměř jisté, že bez těchto nositelů skautské myšlenky by se do dnešního dne skauting u nás nedochoval.

Jestliže ani toto vám nepřijde moc zajímavé, pak si třeba uvědomte, že bez těchto (tak vzdálených) lidí bychom se asi neznali. Letos na jaře by nebyl žádný florbalový turnaj, v létě by asi nikdo z nás netábořil v teepee a také by se nepodíval do Tater nebo Slovenského ráje. Teď na podzim by téměř jistě nahrála stovka lidí večerní hru městem Zábřeh a nikdo z nás by se netěšil na blížící se vánoční nadílku. To všechno je i díky těmto lidem. Nepochybuju, že toto je důvod k poděkování pro nás všechny. Je samozřejmě na každém z nás, jestli tento dík vyjádří procházkou na hřbitov, ale je určitě dobré si toto uvědomit. **Stopař**

Družinová výprava Káňat

21.10.2006

Naše letošní družinová výprava byla naplánována do lanového centra do Olomouce.

Sraz jsme měli v 8:30 na nádraží v Zábřeze. Jaké bylo moje překvapení když místo 9 členů přišli jen 4 včetně mě. Byli to Grizzly, Běďa a Lišák. Koupili jsme si tedy jízdenku a po tradičním 20 minutovém čekání jsme nastoupili do vlaku který nás měl zavést do Olomouce. Cestu jsme si zpříjemnili hrou Magic.

V Olomouci jsme si koupili jízdenky na tramvaj a jeli jsme až k Prioru. Tam jsme vystoupili a vydali se na cestu do lanového centra Proud. Asi po 10 minutách chůze jsme došli na místo.

Nejdřív jsme se převlékli do oddílových trik a potom už jsme mohli vyrazit za naším instruktorem. Ten nám řekl všechny důležité informace a taky že budeme platit o 20 Kč na hodinu více protože je nás málo. Vydali jsme se tedy na překážky. Nejdřív jsme si zahráli jednu rozhybávací hru. Potom jsme se přesunuli na nízké překážky na kterých jsme si měli vyzkoušet co nás čeká v 9-ti metrové výšce. Pak následoval trénink jistění-jistili jsme se navzájem a na konci překážky jsme se mohli jen pustit a kamarádi už nás spustili. Vždy jeden lezl a dva jistili. Pak už jsme se mohli přesunout na vysoké překážky.

Jako 1. nás čekali „třmeny“. Tuto překážku zvládli všichni. Pak nás čekala „tramvaj“. Na této překážce jsme si dokonce dali závody. Jako 1. překážku překonal Běďa v čase 13 vteřin (aspoň myslím). Asi nejtěžší překážka, na které jsme byli, byla překážka, kterou jsme měli i na táboře ve Valašských Kloboukách, kdy se přidržujete jen 1 lana. Nejdál došel asi Běďa-cca 4 metry. Pak nás čekaly týmové překážky, kdy byli ve vzduchu 2 lidé. Na toto už řekli Lišák a Grizzly, že končí a tyto těžké překážky neabsolvovali. Tak to tedy zbylo na Běďovi a Drakovi. Obě překážky, na kterých byli, zvládli, ale po jejich absolvování byli rádi, že mají pevnou zem pod nohama. A protože už pomalu vypršely naše 2 hodiny, přešli jsme ještě jednu překážku a šli jsme se převléct do krojů. Potom jsme zaplatili a vydali se na olomoucké Horní náměstí. Tam jsme si dali oběd a 45 minut rozchod. Pak už jsme se vydali zpět na nádraží. Tentokrát však pěšky. Přišli jsme akorát-za 15 minut nám jel vlak.

Ve vlaku jsme opět hráli Magic. Do Zábřeh jsme dorazili zhruba v 15:00.

Výprava se i přes velkou neúčast povedla. Chtěl bych pochválit všechny účastníky že pomohli k povedené a bezproblémové akci.

Neomluvili se: ŠMODRCH, MUSTANG, KAREL, TOMÁŠ, VLAĎA!

Jedna z týmových překážek

DRak

Soutěž ve vytahování ježka z klece

Dne 4. listopadu se na čtvrté základní škole konala mezioddílová soutěž ve vytahování ježka z klece. Stalo se už tradicí, že náš oddíl pořádá kromě akcí pro vlastní členstvo také akce pro jiné oddíly. Tuto netradiční akci měl na svědomí Sachem MIČKINIKWA. Ve spolupráci s OHYIESOU připravili soutěž v několika věkových kategoriích. Součástí programu byly také mezioddílové soutěže a soutěž Riskuj! na téma Jaroslav Foglar.

Medvědi sledují Erika při vytahování ježka

vyplněná soutěžemi a výše zmíněným Riskuj!. Dalšími možnostmi využití byla lanovka zapůjčená Zlatou lilíí, deskové hry a také kvíz a minivýstavka na téma Jaroslav Foglar. V průběhu dne byla také registrace jednotlivých hlídek do večerní hry a jejich úkolem bylo také obkreslení mapy Stínadel s jednotlivými stanovišti. Kvalita obkreslení mapy a zapamatování si jednotlivých stanovišť mohla rozhodovat o úspěchu či neúspěchu v celé večerní hře.

Poté následovalo finále jednotlivých kategorií Ježka, ve kterém vždy tři nejúspěšnější bojovali v přímém souboji o co nejrychlejší vytažení ježka z jeho klece. Z našich členů se do finále probojovali postupně Ká s Evičkou, Rajče, Laďa, Netopýr, MIČKINIKWA a Tomáš, tatínek Ká a Evičky. Pokud mě paměť neklame, tak vítězství v jednotlivých kategoriích nám kromě nejstarší unikla, avšak stali jsme se jedním z nejúspěšnějších oddílů vůbec. V nejstarší kategorii zvítězil právě Tomáš.

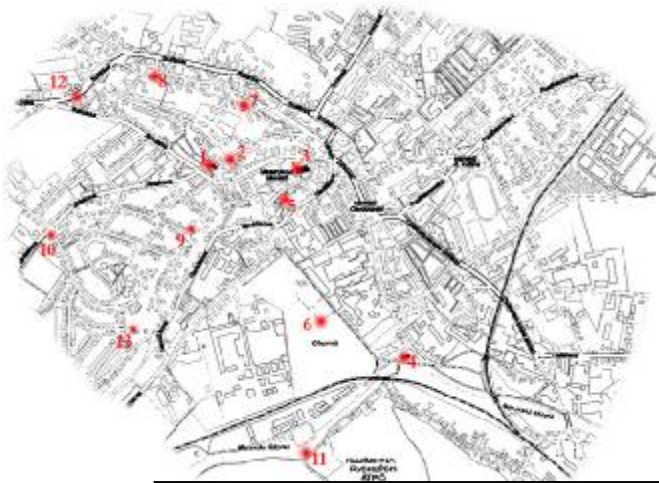
Vlci u deskových her

Po vyhlášení vítězů následovala pauza na občerstvení účastníků a poté již vypukla večerní hra Stínadla se bouří.

Na závěr musím vytknout Kaňatům slabou účast na akci, kdy z devíti členů se účastnili 3 bojovníci.

Stínadla se bouří, 4. 11. 2006

Bohužel jsem nebyl na celé této velké akci, která se protáhla až do neděle, proto se v tomto článku zmíním jen o večerní hře městem Zábřeh, která nesla název Stínadla se bouří. Zatímco kolem půl páté se na podzemní, lehce zasněžený, Zábřeh rychle snášelo šero, do tělocvičny čtvrté základní školy docházely poslední opožděné party, které se chtěly naší večerní hry zúčastnit. Po úvodním

Mapa Stínadla s útržky Tleskačova deníku

„audiovizuálním“ navození atmosféry v už dosti potměšle tělocvičně napochodovali před účastníky dva Vontové s petrolejkou, kteří hru uvedli a vysvětlili, o co dnes ve Stínadlech půjde. Kolem páté hodiny už začaly v rychlém sledu vybíhat jednotlivé party do teď už docela tmavého města. Celkem nakonec vyběhlo patnáct part.

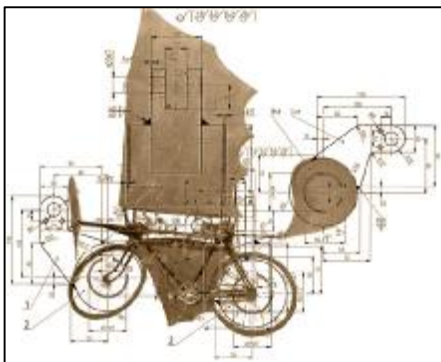
Klíč k Tleskačově šifře

jen necelou polovinu zpráv. Několika partám se nepovedlo dodržet časový limit a o možnost najít ježka v kleci i s plánem Tleskačova létajícího kola se tak připravili. Přes deset part se ale do klubovny Rychlých šípů na Skaličce dostalo relativně včas a pokusily se tedy získané zprávy vyluštit. Nakonec se ze získaných zpráv podařilo zjistit místo úkrytu Tleskačova ježka čtyřem nejmúspěšnějším partám.

Počasi bylo skutečně stínadelské. Bylo zataženo a občas se střídalo sněžení s lehkým mrholením. Ve městě už bylo připraveno 13 míst s krátkými částmi zašifrovaného Tleskačova deníku. Na čtyřech těchto místech navíc byl pro party připravený úkol. Mimo dvůr paní Vítkové šlo o věže hned tří zábřežských kostelů, které měly party možnost navštívit a i tady získat části Tleskačova deníku. Zpráv bylo hodně (celkem třináct), čas ale běžel rychle, takže průměrně se povedlo partám získat

Závěr celé hry proběhl na Rudolfově, kde se nakonec všechny party sešly (i když jedna až po vyhlášení výsledků). Celé startovní pole bylo rozdělené do dvou

kategorií, podle věkového průměru členů party. V kategorii mladších se na třetím místě umístil náš nejúspěšnější rod v této hře – Medvědi. Druhé místo obsadili skauti z Rovenska a vyhrály (dokonce s celkově nejvyšším počtem bodů) holky ze Zlaté Lilie. V kategorii starších skončily na třetím místě Šištičky z Postřelkova, druží skočili Vlci z Lesnice (snad jsem to nezaměnil), ale na prvním místě určitě skončili kluci z oddílu Skalák.

A hledaný plán Tleskačova kola

Nástup pod stylově zataženým nebem jsme ukončili pokřiky většiny zúčastněných oddílů. Stínadel se bouří se tedy zúčastnili zástupci těchto oddílů: Hvězda Severu Brno, Kamarádi Šumperk, skauti z Lesnice, Rovenska a Postřelkova, Skalák, Zlatá Lilie, samozřejmě my Šavani a mihlo se zde i pár lidí z Rozrazilu a Žab. Zkrátka opravdu spousta lidí. Rozešli jsme se těsně po osmé hodině a pro zájemce následovalo ještě promítání v klubovně na Rudolfově. Tady už jsem ale zase

nemohl zůstat, takže o tom už zase musí psát někdo jiný;)

Mimo hracích part navíc celou hru v terénu zajišťovalo dalších šestnáct lidí (nepočítaje cílové stanoviště na Rudolfově). Bez jejich pomoci by se tato velká akce v takovémto rozsahu nemohla uskutečnit. Mimo našich Vontů Tateyopa, Cestáka, Mlčíma a Tarzana šlo o rovery ze skaličky (Štěpán, Markéta, Colombo a ještě někdo další), Ropák, Čmelda z Brna, Aponizi s Burinkou, Veronika, Jitka, Markéta a Širokko Komár. Takže i jim všem patří dík za pomoc. Navíc musím říct, že se všemi byla radost spolupracovat a na čem jsme se dohodli, to platilo!

Stopař

Zábřežský jarmark, 16. 9. 2006

Jedna z největších prezentačních akcí, jaké jsme kdy pořádali byla spojena se zábřežským jarmarkem a nutno říct, že jsme na ní předvedli s plnou parádou. Celá akce byla zastřešována Mičkinikvou, který už od srpna domlouval a organizoval, co kdo připraví, aby výsledný efekt byl co možná největší a to se určitě povedlo. Zapojena byla spousta tatínek, maminek, kamarádů či bývalých členů, kteří připravovali jednu z atrakcí. Samotná příprava areálu začala už v pátek před jarmarkem. Kolem třetí hodiny se na Masarykově (horním) náměstí začali sjíždět pomocníci a každý připravoval to co měl na starosti, případně pomáhal ostatním. Problémem se ukázala zemina plná staré sutě, takže díry pro různé stavby (např. stožár, brána atd.) se hloubily opravdu obtížně.

Martin, Drak a Mičim si lámoou hlavu při stavbě TeePee

Během odpoledne vyrostla na trávníku u zámku řada staveb, jimž dominovalo i jedno typí. Aby přes noc nikdo nic nepoškodil, několik nás přespalo na místě. Měli jsme tak jedinečnou možnost spát širáka přímo v centru Zábřeha. Noc proběhla hladce a ráno už začalo náměstí rychle ožívat. Hned vedle našeho areálu stálo pódium pro dětské aktivity, takže jsme byli v centru dění. Kousek dál měla prezentaci i Zlatá lilie a na dlažbě náměstí vyrůstala spousta stánků.

I náš minitábor začal ožívat. Mimo členy oddílu přišli opět i dohodnutí rodiče či bývalí členové a každý si vzal na starost obsluhu některé z atrakcí pro všechny děti, které nás navštíví. Byla toho opravdu spousta: Vytahování ježka z klece, hod na medvěda, meče, přechod lávky, průchod „pohraniční pevností“, fotka se zakladatelem B-P, hned tři „deskové“ hry, vázání lodního uzlu a nejspíš ještě další věci, které už jsem zapomněl. Každopádně tento pěkný zářijový den navštívila náš tábor určitě nějaká ta stovka dětí s rodiči, kterým jsme určitě zpřijemnilo odpoledne a všechny reakce na naše dílo byly velice pochvalné. Této akce jsme využili také k propagaci návštěvního dne na naší klubovně, který se konal hned druhý den v neděli.

V odpoledních hodinách už ruch na náměstí ustával a tak jsme pomalu začali naše místo balit a uklízet. Tohle už šlo celkem rychle. Stavební dřevo se odnášelo k paní Vítkové, kde jsme měli v průběhu přípravy jarmarku zázemí, spousta drobnějších věcí se pak odvážela a odnášela do klubovny. Myslím, že kolem páté hodiny už byl celý minitábor z náměstí uklízen a tato velkolepá akce byla za námi. Na závěr ještě přidám hodnocení naší snahy v Zábřežském zpravodaji:

„Skautský oddíl Trojka Shawnee ohromil na jarmarku svým malým skautským táborem s několika indiánskými stany tee-pee, řadou zajímavých stanovišť a nejrůznějšími vázanými konstrukcemi nejen pro malé, ale i větší děti. Z dvanácti atrakcí patřil k nejoblíbenějším rytířský souboj a prolézačka pohraniční pevnost.“

Stopař

Akce Pangea Brno

Opět jsme se vydali na průzkumnou cestu po zajímavých oddílech, tentokrát do Brna. Na nádraží nás vyzvedl Kondor, který nás odvedl na místo, kde jsme měli strávit víkend. Ubytovali jsme se na velmi zajímavém místě .. v klášteře, mimochodem velmi blízko místa, kde jsem málem strávil pět let svého života (*pozn. Tateyopaha: Tarzan měl patrně na mysli fakultu Informačních technologií VUT, kde trávím pět let svého života já, která sídlí pouze v jiném křídle tohoto kláštera J*).

Kondor sám o sobě stojí za zmínku, určitě také proto, že vede jeden místní spolek, ke kterému se ale ještě dostanu. Kondor je, jak jsem v průběhu zjistil křesťan, což mi poskytlo dosti prostoru pro debatu o skautingu ve spojitosti s křesťanstvím. Shodli jsme se na tom, že skauting a křesťanství od sebe nejsou myšlenkově příliš vzdálení. Nechci to dál rozebírat, mimo jiné taky proto, že do křesťanství nevidím tak hluboko, jako do skautingu, jen bych chtěl upozornit, že je to velmi zajímavá oblast rozhovorů a možná by to stálo za debatu i v rámci starších členů oddílů. Kondor nás odvedl, jak už jsem zmínil na klubovnu jejich spolku. Vede Hvězdu severu – jeden z klubů seskupujících se kolem časopisu Bobří stopou. V současné době však tento spolek vypadá spíš jako skautský oddíl. Na jejich klubovně mě zaujal výběr moderních stolních her. Za zmínku stojí třeba karetní hra Bank, kterou jsme ve volných chvílích patřičně otestovali, ale i jiné jako Carcassone a Osadníci z Katanu.

V sobotu jsme se přesunuli do klubovny klubu přátel Jaroslava Foglara. Tato klubovna měla své kouzlo. Vypadala jako by byla z dob Rychlých šípů. Klubovna byla zajímavá a možná by si zasloužila trochu víc pozornosti, ale z mého pohledu byl mnohem zajímavější rozhovor o fungování KPJF. Hovořili jsme s Krychlíkem, Ježkem a Jestřábem o smyslu existence jejich organizace. Klub funguje tak, že pod sebou sdružuje skupiny lidí ve stylu Rychlých šípů a tehdejšího časopisu. Jejich dnešní časopis je Bobří stopou, který je mimochodem na celkem dobré úrovni. Jejich poslání je dát dnešním dětem alternativní zábavu, která by je vedla od „civilizačních zlovyků“. Jejich řízení mi nepřišlo nijak efektivní a naplňování jejich cílů bylo, řekl bych, rozporuplné. Přesto jsem v sobě našel trochu pochopení pro jejich činnost, možná i proto, že jsem měl kdysi velmi podobné myšlenky. Každopádně když jsem vyšel z této klubovny, měl jsem o čem přemýšlet.

Další klubovny už nebyly ani zdaleka tak atraktivní, proto k nim napíšu jen pár poznámek. Zaujala mě až klubovna 6. střediska. Byla to dlouhá garáž vedle několika bloků paneláků. Přišla mi pohodlná a hezky vyzdobená. Úžasná byla malba veverky z doby ledové na stěně. Společně jsme obdivovali dveře polepené testy stylu která kočička. Ještě jsem objevil kousek nějaké hry, která si dávala pravděpodobně za cíl usnadnit výběr budoucího povolání.

Další klubovna patří k těm známějším. Je to umělecky posprejovaná klubovna 22. střediska s dopisem indiánského náčelníka bílému muži. Dovnitř jsme se však nedostali a tak jsme pokračovali dál.

Dostali jsme se do srubu 13. střediska, kde jsme už před několika lety strávili víkend. Za zmínku stojí dobře řešené vybavení interiéru. Celá klubovna byla uzpůsobená maximálnímu pohodlí. Zajímavě byly řešeny židle – dřevěné bloky naskládané na podstavec. Horní patro bylo ideálně uzpůsobeno pro spánek.

Prošli jsme toho víc, ale ostatní klubovny byly spíš podprůměrné a nenašel jsem v nich žádnou věc, kterou by stálo za to zde uvést.

Tarzan

Akce Pangea – Olomouc

Na předposlední poznávací akci jsme se vypravili 28.10. v 8:30 ze zábřežského vlakového nádraží. Naším cílem bylo naše krajské město: Olomouc a její skauti a skautky. Sešli jsme se v obsazení MIČKINIKWA, OHIYESA, Drak, Netopýr, Heřka, Bédá, Tarzan a TATEYOPAH. Původní plán byl odjet 8:40 rychlíkem do Olomouce, ale České dráhy nám cestu opět zpestřili dvacetiminutovým zpožděním.

Po půl desáté jsme tedy dorazili do Olomouce a vydali se na první klubovnu. Ta se nacházela někde poblíž Hejčína, tedy na druhém konci Olomouce, než vlakové nádraží. Koupili jsme si tedy jízdenky a nastoupili do tramvaje, která nás zavezla téměř na místo. Protože jsme však neznali přesné umístění klubovny, musel se MIČKINIKWA spojit s Pivem, což byl vedoucí oddílu, na jehož klubovnu jsme měli namířeno. Naštěstí jsme bez jakýchkoli problémů (pouze s drobnou kolizí s jedním chodcem při čekání na naši spojku...) jsme dorazili na klubovnu. Zde už se nás ujali všichni naši hosté (které si už bohužel nepamatuji jmény...), takže jsme se dověděli všechno o současnosti a hlavně o historii Jesenické lesní školy.

Klubovna, kterou jsme navštívili, ležela v areálu školky, takže měla celkem dobré zázemí v podobě hřiště, průlezek a podobně...

Cca v 11h se dostavila i Karambol, kterou jsme vyzpovídali ohledně jejího dívčího oddílu. A nebylo to jen jednostranné, několik otázek bylo zodpovězeno i z naší strany.

Druhá navštívená klubovna, vlastně její dvorek

Po asi hodině jsme se přesunuli do další klubovny, kde se nám věnovala jedna ze starších a již neaktivních členek (i se svým čtyřnohým doprovodem) dalšího dívčího oddílu. Klubovna byla díky prázdninám obydlená, takže jsme neměli možnost si prohlédnout všechny klubovny. Ovšem to co jsme viděli, nám stačilo. Klubovny byly krásně rozlišitelné podle toho, kdo je navštěvuje. Klubovna vlčat byla v současnosti v rekonstrukci, což byla možná trochu škoda, ale klubovna skautů již byla v pořádku. Dlužno dodat, že na výzdobu naší klubovny neměla, ale taky měla své kouzlo.

Zajímavá byla klubovna roverů, kteří ji měli pěkně, a řekl bych i účelově, zařízenou. Po prohlídce zahrádky, kde bylo prostorné skladiště na všechny táborové věci, ohniště a srub, který jakoby vypadal z oka nějakému horskému bivaku, jsme se ještě podívali do dívčí klubovny. Ta byla pěkně zařízena a vzbuzovala asi nejlepší dojem ze všech kluboven v tomto objektu.

Protože byl svátek a ještě navíc prodloužený víkend, mnoho oddílů vyrazilo na výpravy, nepodařilo se nám se podívat do jiných kluboven, což byla jistě škoda. Z Olomouce jsme proto odjízďeli v odpoledních hodinách. V 15h jsme už vystupovali z vlaku na nádraží v Zábřeze. Protože bylo ještě hodně času, zastavili jsme se ještě na Skaličce, kde zrovna probíhaly oslavy výročí otevření klubovny. Zde se někteří zdrželi jen krátce, někteří se zúčastnili i večerního tábora.

TATEYOPAH

DUŠIČKY

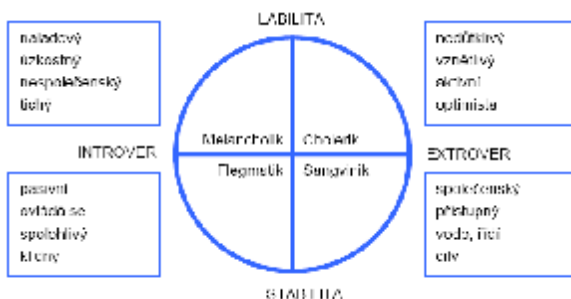
Dne 2.11.2006 jsme se v poklidu sešli na klubovně, abychom mohli vyrazit na hřbitov uctít památku mrtvých. Bylo nás celkem dosti a dokonce se mezi námi objevil i Stopař. Po cestě na hřbitov se k nám přidal Netopyř. Na hřbitově jsme v tichosti zapálili svíce na hrobech lidí, kteří v našem oddíle nebo případně místním skautingu něco znamenali. Připomněli jsme si i památku Jaroslava Tůmy, který je pro mě zářivý příklad toho, že skauting tady není pro skauting, ale je tu pro život. Jaroslava Tůmu vyslídilo gestapo, když v okolí Zábřeha organizoval odbojové hnutí. Myslím, že to byl člověk ve správný čas na správném místě a bojoval za nás všechny a zaslouží si, abychom na něj alespoň jednou za rok vzpomněli. Další významnou osobností, na kterou nejen na dušičkách vzpomínáme je Agitan, i u něj jsme se zastavili, abychom vzpomněli na vše dobré, co za dobu, kdy žil zde, mezi námi, vykonal. Na závěr jsme zapálili svíce u hlavního kříže a rozešli se do tepla svých domovů. Na dušičkách se objevili: Helča, Lišák, Komanč, Drak, Ká, Kája, Tomáš, Běda, Evička, Byček, Netopyř, Stopař, MÍČKINIKWA a Já

Tarzan

K zamyšlení pro starší

Tentokrát bych rád vaši pozornost obrátil směrem k psychologii a alespoň trochu zpřístupnil klasickou typologii osobnosti. Řecký lékař Hippokrates rozlišoval u osobností čtyři typy temperamentu – flegmatika, sangvinika, melancholika a cholera. Než začnu popisovat jednotlivé typy, je mou povinností říct, že všichni lidé jsou si rovni a každý typ člověka pro nás může být přínosný. Dnes se můžeme (ale nemusíme) ztotožnit s trochu upravenou teorií. Sice ji někdo vymyslel, ale to pro vás myslím není podstatné a kdyby se vám zdálo, že vás ochuzují o nějaké informace, tak mi napište a já vás odkážu na zdroje, kde můžete svoji touhu po vědění plně uspokojit. Osobnosti můžeme rozdělit na introvertní a extrovertní v jedné linii a stabilní a labilní v linii druhé. Když je člověk introvertní, tak je uzavřený do sebe, nevyhledává společnost a ve společnosti více introvertních lidí stojí spíše na okraji. Extrovertní osobnost je více společenská. Stabilní osobnost hned tak něco nerozhází a labilní osobnost se zhroutí, když se dostane do stresu. Tyto vlastnosti jsou uspořádány do kříže a většina lidí by podle této teorie měla být někde na kružnici kolem středu tohoto kříže... příkladem obrázek, který je schopný mluvit sám za sebe a kdyby to náhodou někdo z vás nechápal, nevěšte hlavu,

jednou vám to někdo vysvětlí podrobněji a pak pochopíte.

Tarzan

Káňata

Tentokrát v družinové stránce nebudu členy moc chválit. Proběhly 2 akce. Tou první v pořadí byla rodová výprava. Myslím že se povedla a kdo na ní nebyl může jen litovat. A že nebude litovat jen jeden člověk svědčí účast. Na tuto akci bez omluvy nepřišli: Mustang, Vláďa, Šmodrch, Karel . Účast na této akci byla povinná a mrzí mě že nás bylo tak málo(4).

Druhou akcí byla akce o Jaroslavu Foglarovi. Docházka na tuto akci opět nebyla valná. Většina členů se opět neomluvilaL.

Na družinovkách se snažíme se učit věci na nováčkovskou. Už jsme se naučili kmenové rostliny. Ale u studia ostatních věcí sem se setkal s velkým nezájmem naučit se něco nového(Tomáš, Karel).

Doufám že příští družinová stránka bude veselejší a členové by se až na malé výjimky měly zamyslet nad svou docházkou protože vymyšlení programu zabere nějaký čas a kazí svou neúčastí akci i všem ostatním.

POKUD NEMŮŽETE NA AKCI JE TŘEBA SE ŘÁDNĚ OMLUVIT VEDOUCÍMU AKCE

Kdo pozná odkud je tento obrázek nechť to sdělí co nejdříve Drakovi-klidně i sms. Kdo mi to pošle jako 1. vyhrává pohlednici s Vinetouem!!!!

DRak 731087968

DRUŽINA MEDVĚDŮ

V měsíci říjnu k nám přešel z družiny Káňat, a to jistě všichni víte: nováček Erik. Jinak se naše řady nijak nezměnily. O nástěnku se stará Komanč a hodně mu v tom pomáhá Blanka.

Družinovou výpravu jsme podnikli do Skautského ráje a určitě jsme si to užili! Všichni jsme se sešli u nádraží a vydali jsme se na dalekou cestu plnou přírodních nástrah a krás. Šel s námi Unkas a upozorňoval kluky na různé přírodní zajímavosti.

Nejdříve jsme se vydali hledat obří mraveniště do lesa poblíž Jestřebí. Byt tam v létě, určitě by z nás v mžiku zbyla jenom kostřička. Naštěstí byla kosa, a proto se mravenci schovávali v pohodlí a teple mraveniště. Nechtěla bych si v noci omylem ustlat vedle. Mravenišť jsme napočítali celkem 22!!! (až jsem se začínala bát o menší členy naší expedice!) . Postupovali jsme dál, až jsme se ocitli u skoro vyschlé bažiny, kde před léty zapadl kočár s koňmi, nevěstou i ženichem, jo, hold tenkrát nebyla taková vyspělá technika, jako je dnes. Jak jsem řekla, cílem naší cesty byl Skautský ráj u Rájce. Sotva jsme došli na místo, začali jsme svačit, neboť se naše žaludky ozvaly !!!nehorázným řevem! O chvíli později jsme začali připravovat ohniště na již očekávaný ...ŠOK... Když se ohýnek nádherně rozhořel, odhodil Unki na rošt to zvíře..ŠOK...

S grintem na triku, jsme se šli kapku odreagovat (došlo k tuhé žaludové bitvě...). Terén byl jak pro tankisty, no prostě super a hra se náramně dařila, ale Chief nás uzemnil vykřikem: "DOPEČTE SI TO SAMI, mně je u toho horko!!" Tak jsme hořt šli no..

Kurackaa se vydařila, jedna radost a zatím co jsme si na nich pochutnávali, přišli naši nejmenší na to, že z kaštanů vhozených do ohně se stanou malé dělobuchy. Ještě že malé pyrotechniky napomenul aspoň Dušan slovy: Hoši neblbněte...a.. podejte mi taky jeden.

Potom jsme hráli Škatule, Hutututu a Buldoka který až na pár malých „sadistických“ výjevů dopadl dobře. Hry se nám dařily na tolik, že nás po chvíli přišel vyděsit myslivec, prej ať tak neřveme..

Potom nás zavolal Unki, jestli prý chceme něco vidět, že máme jít za ním.

Nejdříve jsme viděli bažanta, potom dokonce divoká prasata v oboře! Myslím si, že to byl jedinečný zážitek- no to se přece nepodaří každý den, ne? Potom jsme se vrátili zpět na tábořiště, chvíli jsme tam blbli, domlouvali se na možném vícedenním výletě a nakonec jsme všechno hezky uklidili, aby to po nás vypadalo lépe, než když jsme tam přišli. Na zpáteční cestě jsme museli překonávat různé překážky- například elektrické oplocení (bez obav, žádné dítko nepřišlo domů ve stavu 4. popáleninového stupně tzn.: smetáček a lopatka: -)) , a také krávy nás nechaly na pokoji. Stavili jsme se u nás doma na sodovku a jahodovou dřeň, přičemž Komanč zkonsumoval kousek chilli papričky, tak doufám, že nikde nic

nepodpálil, a že neměl žádné střevní potíže, že! Konec konců, kluci za celou výpravu shlédlí nejen lesní zvířátka, ale i ta domácí jako je koza, které se (chuděrky neškodné), všichni báli, méně neškodných prasat domácích a jiné domácí zvířeny.

Podle všeho se klukům výprava líbila, ale chyběla jim hra Magic-i když někdy dokonce i na tu ve víru her aj. zapomněli.

Klukům bezesporu patří velká pochvala za ochotu a za to, jak byli na výpravě hodní. Tak se snažte dál a nepokazte si to!

P.S: ŠOK =
ŠikovněOpečenéKuře

Za družinu MEDVĚDŮ sešmoulila.....

Helča

Družinová výprava Viků

Dne 21.10. jsme s družinou vyrazili do Loštic, kde jsme šli na „dřevárnu“ (jen papírové koule). Byl to celodenní výlet, takže jsme se vrátili až k večeru. Bohužel nemohl jet Byček ani Rys, ale zato se k nám přidal Tarzan a Cestovatel. Celá akce probíhala ve středověkém duchu a příběh byl velice povedený, šlo o to, že jsme hraničáři pohybující se okolo města, které napadli skřeti a my jsme měli úkol ubránit město a zničit základnu skřetů. Bitva probíhala velice náročně a tak po 2 + 3 hodinách hry odcházeli velice unavení, ale, tedy já určitě, spokojeni. Začalo to tím, že přijel král země a požádal nás o pomoc a popřál nám štěstí. Poté jsme měli za úkol najít v oblasti asi 1000m² najít části mapy, na které je zakreslena základna skřetů. Nebylo to však nijak jednoduché, protože celou oblast hlídali skřeti. Po nějakém čase se nám to podařilo a ještě k tomu se nám podařilo zachránit alchymistu, pro kterého byla vyslána speciální skupina (dva z každého oddílu) na začátku hry. Poté byl čas na odpočinek a na oběd. Poté jsme dobyli pevnost skřetů a odsunuli se domů. Bohužel nemám žádné fotky z Loštic, tak zde je něco z družinovek.

Netopýr

Stránka Viků

Měsíc říjen uběhl jako voda a znovu je tu naše družinová stránka. Říjen proběhl velice podobně jako minulý měsíc a také proto zde nebudu nijak moc rozepisovat, co všechno jsme tento měsíc dělali, ale něco přece jen. Na družinovkách jsme začali trénovat uzly, protože se blíží uzlařská regata a máme mnoho zástupců mladší kategorie, kteří mají šanci ukázat co v nich je a obsadit přední pozice. Dále jsme si něco opakovali, zahráli, ale hlavně jsme začali zcela novou etapovou hru -> vlci se proměnili ve středověké rytíře a vydávají se na pouť, aby pomstili svoji

smrt. Zatím proběhli asi tři etapy, v nichž měli za úkol rozluštit zprávu, napsat zprávu (obojí v semaforu) a postavit most přes řeku (stavba - most ze sirek - 5 cm.) Zatím je nejlepší Ká, ale to nic nerozhoduje. Účast na družinovkách nebyla nijak velká, ale začíná chřipkové období (spíš už začalo) a s tím se nedá nic dělat. Tedy vlastně něco ano, OMLUVIT SE.

V uplynulém měsíci bylo několik oddílových akcí, kterých se Vlci účastnili. Tak zaprvé to byl sněm a bitva u Kanawhy. Na této akci nechyběl nikdo (pokus se nepletu...taky si nepamatuji vše) a z pohledu Viků byla, podle mě, povedená až na pár

drobností které se vyskytnou vždy a všude. Další akcí byla rodová výprava, kde jsme navštívili bitvu u Loštic v počtu 5 lidí ze 7,+ Tarzan a Cestovatel, takže nás bylo stejně 7. Více se dovíte pod stránkou Viků. A poslední akcí byla Pangea, které jsem se zase účastnil jen já z celého rodu (ještě aby ne, když jen já byl pozván J).

Netopýr

Na obrázcích si můžete prohlédnout něco z činnosti Viků na družinovkách

Pár postřehů

Je škoda, že:

- Na akci s Jaroslavem Foglarem úplně propadl rod Kaňat. Střídavý účastník Mustang a především řádně neomluvení členové dosti pokazili perfektní dojem z Kaňat, který jsem měl třeba po úklidu Novodvorských mezi v září.
- Pochvalu za docházku určitě zaslouží Lišák, Grizzly a vítěz zářijové nažky Vláďa, kteří na akci dorazili. Bohužel ale jejich představení během večerní hry bylo velkou ostudou celého oddílu. Nejen, že se jako jediná parta (o které vím) v rozporu s pravidly rozdělili, ale jejich vzájemné chování nemá ve skautském oddíle co dělat!!!
- Bojovník Ret kazí Medvěďům jejich docházku. Reta jsem naposledy viděl na zahajovačce a pak tři oddílové akce vynechal. To je na bojovníka kmene málo Rete, chce to zlepšit!!! Těšíme se na Tvůj humor:)

Je dobré, že:

- Medvědi obstáli v konkurenci 10 oddílů a pro náš oddíl vybojovali ve večerní hře Stínadla se bouří bronz v mladší kategorii
- Zlepšuje se kvalita rodových stránek. U stránky Medvěďů v BK č. 186 jsem se pěkně pobavil, výborně. Skvělá a netradiční ale byla stránka Viků. Za tuto stránku dostali všichni Vlci bodovou odměnu a její autor Netopýr ještě další body extra. Jen tak dál
- Drak dovezl zlato z psích závodů.
- Podnáčelník Tarzan hýří aktivitou a věnuje oddílu opravdu hodně času i sil. Jsem rád, že máme ve vedení kluky s takovými vlastnostmi.
- Nakoupená oddílová trika se pomalu šíří mezi členy. Ještě je jich ale dosti, takže objednávejte u Stopaře (tel. 776 582 696) cena 130 Kč.
- Jsme dokázali připravit akci pro zhruba stovku lidí z deseti oddílů. O Šavanech bylo zase slyšet. Stejně tak patří dík všem, kdo se na akci podíleli, tedy i mnohým lidem z jiných oddílů nebo úplným neskautům, kteří přiložili ruku k dílu.

Stopař

Bodování a bodové menu

Tak, neboť je měsíc dlouhý bude vyhlášení bodování za měsíc říjen a listopad vyhlášeno na Uzlařské regatě, hau.

Chci říci mnohé : při bodování vašich deníků jsem dospěl k názoru že věk nehraje žádnou roli, neboť ti nejmladší předčili i mnohého rádce, i když jsem v některých zápisech našel ve slově kočička tvrdé y byla snaha zřejmá a to nejen po stránce zápisu ale i lepení mnohých obrázků a diplomů. Mnozí podceňují roli vašich deníků a to nejen v bodování! Při stoupání na Horu, musí každý zvládnout orlí pero vedení deníku!

Nástěnky jsou již pomalu zaplněny mnohými zajímavostmi, ale ruku na srdce, čte každý z vás opravdu vše co je tam napsáno? Každý z vás může dát na nástěnku něco pozoruhodného.

Bodové menu

Bodové menu je možnost jak si zlepšit body a následně umístění v měsíčním bodování

Zvýšené body v měsíci listopadu jsou za:

- splnění nováčkovské zkoušky
- splnění orlího pera a mistrovství
- umístění na Uzlařské regatě

Trvale: pěkně vytvořená nástěnka a psaný deník!!!

A za co jsou body?

Rodovka : 10b

Jednodenní akce : 15b

Vícedenní akce: 30b

Nováček: 100b, ale každý měsíc jen 50b

Nováčkovská zkouška: 50b

Zisk OP : 10b

Šlechtický stupeň: 50b

Bojovnícký stupeň : 30b

Článek do BK : 10b

Ohiyesa

D.D.D. — Doplnky dobrých družinovek

Jen ta práce je plodná, která je radostná, jen ta práce je radostná, která je dobrovolná.

TGM.

Pohovořte si o své práci pro oddíl. Jakým způsobem se přičiňuješ o to, aby tvoje družina i oddíl byl co nejlepší?

Vedoucí a rádcové věnují spoustu volného času k vymýšlení programu a nových her, nejsou za to placeni a přece to všechno dělají s chutí, zcela dobrovolně! Jedinou odměnou jim je nadšení a věrnost chlapců, kteří chtějí ve světě už něco dokázat.

I ty se můžeš zasloužit nejen o rozkvět oddílu, ale i o celé junácké hnutí. Jak? Velmi snadno:

Dáš se dobrovolně do služeb skautské myšlenky — být dobrým ve slovech myšlení i skutcích. Novodobý rytíř dneška!

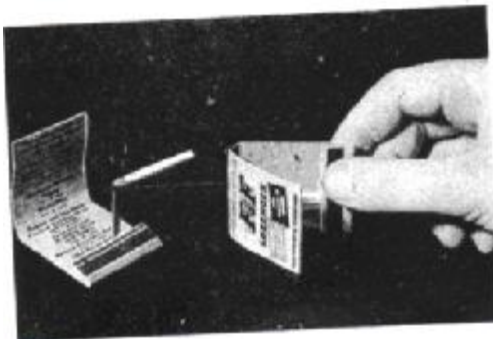
HRA „NA POSELSTVÍ“.

Hráči sedí v řadě, či kolem stolu. První hráč dostane úkol, aby předal „poselství“ svému nejbližšímu sousedovi. Pošeptá mu proto nějakou větu a ten ji sdělí dalšímu hráči. Tak postupně koluje zpráva až k poslednímu, který řekne nahlas, jakou zprávu přijal.

Málokdy dojde zpráva v původním znění, mnohdy vzniknou směšná a pokroucená slova. Každý hráč musí předávat zprávu naprosto tiše a jen jednou. Čím víc je hráčů, tím je hra zajímavější. Nejlépe, když zavodí několik skupin či družin, které od vedoucího dostanou zprávu a dopraví ji nejrychleji a nejpravěji k poslednímu hráči.

Trik se zápalky.

Dnes vás naučíme trik se zápalky. Zkuste to a „popřete“ zákon o přitažlivosti zemské. Postavte sirku kolmo v krabičce; vezměte druhou a podepřete ji tak, aby se její hlavička dotýkala hlavičky první sirky. Třetí sirkou zapalte tyto dvě. Prudce ihned sfoukněte plamen, odstraňte podporu a druhá sirka zůstane v té poloze, jak vidíte na obrázku.

Béd'a

Kokokoko... Kočičky J

Která kočička má méně než 128 bajtů?

Která kočička právě s gustem porušila etiketu?

Které kočičce chybí „k“?

Která kočička už hrála ve filmu?

Která kočička chce hlasovat v referendu?

TATEYOPAH

Obsah tohoto čísla

Slovo šéfredaktora (TATEYOPAH)	2
Slovo degandawidy (Stopař).....	3
Družinová výprava Káňat (DRak).....	4
Soutěž ve vytahování ježka z klece (WAOPE)	5
Stínadla se bouří, 4. 11. 2006 (Stopař).....	6
Zábřežský jarmark, 16. 9. 2006 (Stopař)	8
Akce Pangea Brno (Tarzan)	9
Akce Pangea – Olomouc (TATEYOPAH).....	10
DUŠIČKY (Tarzan)	11
K zamyšlení pro starší (Tarzan)	11
Káňata (DRak)	12
DRUŽINA MEDVĚDŮ (Helča)	13
Družinová výprava Viků (Netopýr).....	14
Stránka Viků (Netopýr).....	15
Pár postřehů (Stopař).....	16
Bodování a bodové menu (OHIYESA).....	17
D.D.D. — Doplnky dobrých družinovek (Béd'a).....	18
Kokokoko... Kočičky J (TATEYOPAH).....	19
Obsah tohoto čísla	20

Příští redakční rada:	Na kmenové radě
Uzávěrka příštího čísla:	V pondělí 4. prosince 2006
Příští číslo vyjde:	Na vánoční nadílce

Březová kůra – časopis skautsko–woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE
Zábřeh

číslo 187, náklad 40 výtisků, vyšlo v listopadu 2006

Šéfredaktor: Michal Kraus – TATEYOPAH, Postřelmůvek

kontakty: tel. 732 253 826, e-mail michkraus@gmail.com, ICQ 314 591 472

www.skaut.cz/shawnee

Vydáno pro vnitřní potřeby, neprošlo jazykovou úpravou!